

РЕШЕНИЕ

№ 471

гр. София, 22.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 15.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **3359** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище [населено място], общ. С., обл. С. срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02–200-2600/5547 от 02.10.2011г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г. С оспорвания акт на жалбоподателя е отказано финансово подпомагане по подадено от него общо заявление с УИН 20/170510/54823: в размер на 10158,96 лв. по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП), в размер на 3474,72 лв. по Схемите за национални доплащания (СНДП), както и е удържана сума в размер на 18 954,50 лв., представляваща приспадна сума от оторизираната такава в резултат на санкции или недължимо оторизирани суми от предходни години.

Жалбоподателят твърди, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, поради това, че на първо място е немотивирано, както и че при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно посочено е, че е извършена проверка на място без да е установено кога, как с какви инструменти е извършено измерването, както и с каква точност е измерването. Твърди и несъответствие с материалния закон, а именно с чл.30, §1 от Регламент №1782/2003г. на Съвета, който дава толеранс от 1 ха. при измерването, а това не е съобразено и са отписани площи от 0,7 ха., т.е. по – малки от определения толеранс. Твърди и незаконосъобразност по отношение на установено за три БЗС застъпване.

Претендира, че обработва земята въз основа на съответни договори за наем и аренда и е заявил точно земите. Поддържа, че не е уведомен за констатирано застъпване и ако действително е налично такова, твърди, че не е по негова вина и не следва той да носи негативите от некоректното поведение на трето неизвестно лице. На последно място излага доводи за незаконосъобразност на направеното прихващане, тъй като твърди, че не е налице негово предходно задължение, тъй като Актът за установяване на публично държавно вземане № 01–2600/3339 от 10.04.2011г., от който най – вероятно поизтича прихваната сума, не е влезнал в сила. Прави искане за отмяна на процесно уведомително писмо, в оспорената му част. Претендира за разноски.

Ответникът - изпълнителен директор на ДФ „Земеделие”, чрез процесуалния си представител юрк. С., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а отказът за финансиране и извършеното прихващане са законосъобразни. Твърди, че наложените редуки са въз основа на направени административни проверки на място, както и че е констатирано застъпване за част от парцелите, за което жалбоподателят е бил уведомен и не е представил доказателства в подкрепа на това, че той стопанисва земите. Исква жалбата да бъде отхвърлена. Претендира за разноски. Прави възражение за прекомерност на уговореното адвокатско възнаграждение.

Жалбоподателят е уведомен за оспореното уведомително писмо на 20.11.2011г. Жалбата е подадена по пощата на 02.12.2011г. видно от пощенско клеймо върху представен пощенски плик, с който е изпратена, т.е. жалбата е подадена в законоустановения срок. Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37^{ми} състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят е подал общо заявление за единно плащане на площ УИН 20/170510/54823 с дата 2010г., форма – ново заявление, с което е поискал подпомагане по СЕПП и по НДП. Жалбоподателят е подал общо заявление за единно плащане на площ УИН 20/170510/54823, с което е поискал подпомагане по СЕПП и НДП за подробно описани в заявлението по приложена таблица площи за 2009г. (стр. 26 - 40) и таблица за площи 2010г. (стр. 41 и 45). Жалбоподателят е подал заявление за подпомагане за 2010г. форма за юридически лица отново с приложена таблица за използваните парцели на 2010г. (стр. 56 - 70) с УНР № 20/170510/54823 от 02.05.2010г. за подпомагане по СЕПП и НДП за БЗС, описани в таблицата. Подадено е и заявление УИН 20/170510/54823 от 30.05.2010г. форма – редакция на парцели/схеми/животни с представена към него коригирана таблица на използваните парцели, отново за подпомагане по СЕПП и СНДП.

Жалбоподателят е представил декларация за допустимост на площи от предходна кампания без дата. При извършена проверка на 02.05.2010г. се установява, че има грешки, а именно „над 0,05 дка. от блока на земеделското стопанство (БЗС) излиза извън площите, подходящи за подпомагане по ДПП” за следните парцели: 81534–6–11/ 0,23764 ха. излизащи извън площта подходяща за подпомагане; 81534–136–13/ 0,29561 ха.; 81534–79–15/ 0,55431 ха.; 81534–119–16/ 0,7213 ха.; 81534–99–10/ 2,89929 ха.; 81534–98–12/ 0,23629 ха.; 81534– 196–14/ 1,32029 ха.;

81534-196-10/ 0,6998 ха.; 81534-77-1/ 0,15905 ха.; 81534- 116-5/ 0,20355 ха.; 81534-183-16/ 1,83707 ха.; 81534-311-10/ 0,07463 ха., при извършена проверка на 30.05.2010г. са добавени още два БЗС с № 05092-34- 16 /1,02933 ха. и №81534-196-22/ 0,92023 ха.

С писмо вх. № 02 – 0409/1679 от 21.06.2011г. от Министъра на земеделието на ДФ „Земеделие” е предоставена база данни „Площи подходящи за подпомагане по СЕПП за 2010г.”, в която са нанесени промени по повод подадени възражения от земеделски производители за невключване на физически блокове или части от тях в специализирания слой „Площи допустими за подпомагане за 2010г.”

Жалбоподателят не е представил доказателства да е подал възражение до Министъра на земеделието и храните срещу приетия допустим слой за 2010г.

По делото е представен контролен лист за проверка на място, извършена по дистанционния метод на 29.09.2010г., като за нейните Жалбоподателят не е уведомен за извършената проверка на място и не е подписал контролния лист.

С уведомително писмо изх. № 01 – 020/1672 от 20.09.2010г. жалбоподателят е уведомен за установено наличие на заявени от него площи, които са заявени и от друг стопанин. Поканен е да представи декларация за изясняване на принадлежността на площи заявени от повече от един земеделски производител. Жалбоподателят е представил такава декларация с УИН № 20/170510/54823 от 21.09.2010г. с приложена към нея таблица, с която е описал подробно, за кои имоти за които потвърждава застъпването, съответно частично потвърждава или изцяло отказва застъпването. По представени указания за попълване на декларацията – потвърждаване на застъпването означава, че земеделския производител ще се ползва от застъпената част и следва да представи съответни доказателства, че стопанисва земята, а отказване на застъпването значи, че съответно заявява, че няма да се ползва от застъпената част. В конкретния случай жалбоподателят е посочил, че потвърждава застъпването по отношение на слените БЗС: № 81534-118-6, №81534-311-1, № 81534-199-24, № 81534-20-18, №81534-199-25, а е изцяло отказал БЗС с № 81534-139-6, № 81534-196-9, № 81534-123-3, № 81534-80- 26 и № 81534-80-30.

В оспореното уведомително писмо е посочено, че са извършени административните проверки, съгласно чл.20 от Регламент № 73/2009 и във връзка с чл.37, ал.2 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и чл. 28 ал. 1 от Регламент № 1122/2009 на Комисията, които включват кръстосани проверки чрез автоматизирани компютърни средства. Компютърните проверки са извършени чрез пространствено сравнение на заявените площи с допустимите референтни парцели в Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП по чл. 24 от Наредба № 105 от 22.08.2006г.). Допустимите и недопустими за подпомагане площи са посочени в таблица за формиране на общата оторизирана сума за финансово подпомагане на база площи, заявени за подпомагане, неразделна част от административния акт.

Въз основа на горното е издадено процесното Уведомително писмо изх. № 02 – 200 - 2600/5547 от 02.10.2011г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните доводи:

На първо място основателно е възражението на жалбоподателя за това, че оспореният административен акт е немотивиран. Видно от представеното уведомително писмо, за да постанови отказ за подпомагане по СЕПП, административният орган е посочил, като правни основания чл. 43 ал. 3 т. 1, чл.43 ал. 3 т. 4 и чл. 43 ал. 3 т. 5 ЗПЗП.

Съгласно чл. 43 ал. 3 т. 1 не се подпомагат земеделски площи и парцели, които са с размери по – малки от определените по чл. 39 ал. 2 ЗПЗП, по т. 4 – площи, които не се стопанисват, а по т. 5 – когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления. Видно обаче от оспореното уведомително писмо не са индивидуализирани площите отказани за подпомагане по съответните точки – т. 1 и 4. Освен това съществува противоречие между приетото за установено наличие на основание по чл. 43 ал. 3 т. 4 ЗПЗП, а именно площи, които не се стопанисват. В Уведомителното писмо е посочено, че това са площите в колони 4 и 5 на таблицата на стр. 2. В таблицата обаче параметрите посочени в колона 4 и 5 са различни и съответно не може да се установи каква част от кои БЗС не се стопанисват. Това е така, тъй като видно от извършените административни проверки – колона 5 – посочените в нея площи са установени като съответстващи на заявеното от жалбоподателя, в колона 4 обаче – проверки извършени на място в конкретния случай дистанционно – е изчислена по – малко площ. В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо не е мотивирано, а съдът не може да установи дали действително са налице основанията за отказ по посочените точки, тъй като от представената административна преписка, уведомителното писмо и от таблицата по него не може да се установи за кои площи кое обстоятелство по посочените точки трябва да се изследва. В конкретния случай, поради липсата на мотиви съдът е поставен в положение да гадае волята на административния орган. В оспорения акт в посочената част по отношение на отказаните за подпомагане площи по СЕПП не са изложени фактически обстоятелства за издаването му, а именно не е посочено по отношение на кои точно площи е приложима разпоредбата на чл. 43 ал. 3 т. 1, съответно към кои площи е приложима разпоредбата на чл. 43 ал. 3 т. 4 ЗПЗП, не е посочено и защо на базата на какви факти се приема, че блоковете не са стопанисвани или кои са с площ по-малка от допустимата за подпомагане. На следващо място включително в съдебното производство във връзка с правилата за доказателствената тежест административният орган не установи наличието на фактически обстоятелства за издаване на оспорения акт, в частта, с която е отказано подпомагане по СЕПП. Това е така, тъй като и от приетата и неоспорена от страните СТЕ не се установява по отношение на кой БЗС на какво основание е отказано подпомагане. Дори обаче да беше ангажирал такива доказателства в съдебното производство, това не би се отразило на законосъобразността на оспореното уведомително писмо, тъй като би представлявало съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като би нарушило правото на защита на жалбоподателя. Същият се защитава и се бори срещу фактическите установявания направени в акта, поради и което би било недопустимо излагането на същите чак в съдебното производство. Единствено индивидуализирани са БЗС за които се твърди застъпване с площи, както следва 0,68 ха., 0,50 ха., 0,20 ха., 0,48 ха., 0,20 ха. и 1,50 ха., но пък в уведомителното писмо не е установено с кои други имоти на кои земеделски стопани е застъпването, поради което в тази част е възможно индивидуализирането на установеното застъпване и дали същото отговаря на действителността и съответно с кои имоти е налице застъпване от административната преписка. В конкретния случай обаче съществуват разминавания между установените като недопустими за подпомагане площи, посочени като такива в уведомителното писмо и посочените от вещото лице в таблица по СТЕ. Видно от оспореното писмо – застъпване е установено по отношение на БЗС с № 81534–119–16 (0,68 ха), № 81534–123–6–2 (0,50 ха), №81534–139–7 (0,20

ха), № 81534–189–12 (0,48 ха), № 81534–199–17 (0,20 ха) и № 81534–80–18–2 (1,50 ха). Видно обаче от установеното от СТЕ – последната таблица към нея – не е налице съвпадения между установяванията от СТЕ на застъпените площи и тези, посочени в уведомителното писмо. Съвпадение има само по отношение на 3 БЗС, а по отношение на останалите имо разминаване.

На следващо място по отношение на посочения критерии за недопустимост по чл. 43 ал. 3 т. 5 ЗПЗП, а именно, че за една и съща площ са подадени две и повече заявления, съдът намира, че оспореното писмо е издадено в противоречие с материално правните разпоредби. Това е така, тъй като видно от уведомителното писмо са установени застъпване в размер на 0,20 ха до най – много 1,50 ха. В тази си част оспореното писмо е издадено и в противоречие с нормата на чл. 34 т. 1 подт. втора от регламент № 1122/2009, според който при измерване на общата площ следва да бъде определен толеранс или резерв от максимум 1,5 m, прилаган към периметъра на земеделския парцел. Максималният толеранс по отношение на всеки земеделски парцел не може да бъде по-голям в абсолютни цифри от 1,0 ха. Видно от посоченото в оспореното писмо е прието, че застъпването е в размер, както следва: 0,68 ха. за БЗС № 81534–119–16; 0,50 ха. за БЗС №81534–123–6 –2; 0,20 ха. за БЗС № 81534–139–7; 0,48 ха. за БЗС № 81534–189–12; 0,20 ха. за БЗС № 81534–199–17 и 1,50 ха. за БЗС № 81534–80–18–2. Т.е. видно от цитираното за повечето БЗС с изключение на един допуснатото застъпване е много под максималния толеранс от 1 ха., посочен в регламента и съответно може да се отнесе към допустимата грешка в измерването. В тази връзка писмото е издадено в противоречие с материално правните разпоредби на регламента, които имат пряко действие.

На следващо място съдът приема, че дори да беше налице пълно съвпадение на установеното с оспореното писмо застъпване и данните по СТЕ, то същото не е достатъчно в конкретния случай да обоснове мотивираност и законосъобразност. Това е така, тъй като видно от оспореното писмо общата недопустима за подпомагане площ по СЕПП е посочена в колона 7 от таблицата, в която са установени недопустимите площи като крайно отразяване на онези части, които са недопустими на различни основания. В колона 7 се включват както площите недопустими, поради застъпване, така и недопустимите поради това, че не са стопанисвани или поради това, че са маломерни. Във връзка с гореизложеното и поради липсата на фактически основания, посочени в акта, за издаването му настоящият състав е поставен в положението да гадае поради какво и по какъв начин е формирана площта в колона 7, приета като недопустима, а именно не може да се установи коя част от площта е недопустима поради маломерност, коя поради нестопанисване, както и не може да се установи в какво се е изразило това и каква част от общата площ в колона 7 се дължи на установените застъпвания. Въз основа на това пък след като не е ясно поради какво е отказана площ и коя част от нея съдът е поставен в невъзможност да направи преценка за законосъобразност поради липсата на данни върху които да се осъществи контрол. В случай, че беше посочено коя площ не е стопанисвана и съответно в какво се е изразило това нестопанисване, то съдът би могъл да направи проверка законосъобразно ли органът е преценил, че площта не е стопанисвана и съответно законосъобразно ли е изчислил тази площт. При липса на такива изходни данни за съда е практически невъзможно да направи преценката за законосъобразност. В тази част настоящият състав намира за необходимо да отбележи, че не кредитира изготвената и представена по делото СТЕ, тъй като тя е повторила извода на

административния орган за размера на недопустимата площ без обаче да става ясно съответно по отношение на кой БЗС кое от основанията за намаление да е валидно, поради и което съдът не приема тази техническа констатация на вещото лице, тъй като не е подкрепена с другите събрани по делото писмени доказателства.

На трето място основателно е възражението на жалбоподателя за издаване на оспореното писмо в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Най-напред по отношение на наведеното основание за недопустимост за подпомагане по чл. 43 ал. 3 т. 4, а именно, че земите не са стопанисвани. От приетите по делото доказателства, както и по-важно от оспореното писмо не може да се установи по отношение на кой БЗС в какво се изразява нестопанисването. Това е така, тъй като видно от събраните по делото доказателства, включително приетата и неоспорена СТЕ, е видно, че различните БЗС, заявени от жалбоподателя са засети с различни култури, а именно: има пасища, мери, угари и ливади, има слънчоглед и други маслодайни, има пшеница, ечемик, овес и царевица, има подправки. В тази връзка административният орган не е събрал доказателства относно относимите факти по следващите съображения. Разпоредбата на чл. 9 във връзка с чл. 8 от Наредба № 5 от 2010г. определя кои площи са допустими за подпомагане и съответно кои площи са използвани, съответно са в добро земеделско състояние. В конкретния случай на земите на жалбоподателя се извършват различни дейности и се отглеждат различни култури. Чл.17 от посочената наредба предвижда, кои линейни елементи на заобикалящата среда, извършени от човека – зелени плетове, дървесни пояси, каменни стени, отвеси на тераси и др. в какви размери също се включват в допустимата площ. В проведеното административно производство по отношение на посочените критерии не са събирани доказателства, което води отново до неизяснени факти и обстоятелства от значение за издаването на оспорения акт. Т.е. по отношение на нито един от заявените от жалбоподателя парцели не е посочено в какво се изразява нестопанисването и дали е налице някое от условията по чл. 8 от наредбата. В тази връзка съдът намира, че уведомителното писмо в тази му част е издадено отново при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с материално правните разпоредби на чл. 8, 9, и 17 от Наредба № 5 от 2010г. Посочената липса на изложени фактически основания за това защо определено БЗС или част от него е приета за нестопанисвана пречатства и съда да извърши проверка за законосъобразност на така направената констатация от административния орган. Освен това следва да се отбележи и несъответствието между констатираното от проверката на място и приетото в оспореното писмо. В контролния лист за извършена проверка на място по отношение на визираните в уведомителното писмо имоти в графата измерена недопустима площ е посочено навсякъде нула и едва в уведомителното писмо се появяват стойности на недопустимата площ. Това е така с изключение на четири имота: БЗС №81534–123–4–3 (изчислена като недопустима площ 0,0643 ха), БЗС №81534–124–1–2 (изчислена като недопустима площ 0,076 ха), БЗС №81354–91–13–3 (изчислена като недопустима площ 0,1417 ха) и БЗС

№81534 –202–10-18 (изчислена като недопустима площ 1,3701 ха), за които в контролния лист от проверката на място е установено недопустима площ и графата „изчислена недопустима площ” от контролния лист за извършена проверка на място – дистанционна е попълнен. За всички останали имоти, посочени в уведомителното писмо в тази графа е посочена 0, т.е. няма изчислена недопустима площ. Така установеното разминаване представлява съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като се е отразило на първо място на правото на защита на заявителя. Това е така, тъй като в графата измерена недопустима площ при проверката на място не е установена такава, а в един последващ момент в уведомителното писмо по отношение на множество парцели се появяват такива. Освен това доколкото за издаването на оспореното писмо административният орган се позовава на извършената дистанционно проверка на място и доколкото бяха открити несъответствия в нея, то настоящият състав намира за недоказан направеният извод на административния орган за наличието на недопустима площ.

Съдът намира за необходимо да посочи, че същото се отнася не само за площите отказани за подпомагане по СЕПП, а и за тези отказани по СНДП, тъй като видно от представеното уведомително писмо, както и от представения контролен лист за проверка на място, констатациите от него са идентични по отношение на имотите, с които е кандидатствано и по двете мерки.

Изложените доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт поради пълната липса на мотиви са относими и по отношение на отказа за подпомагане по схемата за национални доплащания, тъй като от таблицата на стр. 4 на писмото отново не може да се установи по отношение на кой от посочените два имоти е установено основанието по чл. 47 ал. 2 т. 4 ЗПЗП – заявени площи в повече от установените при проверките, и за кой основанието по чл. 2 ал. 2 от Наредба № 2 от 21.02.2011г. – а именно, че се стопанисват площи по – малки от посочените в чл. 2 ал. 2, по отношение на които подпомагане е недопустимо. Освен това следва да се отбележи, че в оспореното писмо не е посочено отделните имоти за какво се използват, което още един път поставя съда в невъзможност да прецени дали е приложима разпоредбата на чл. 2 ал. 2 от наредба 0 2 от 21.02.2011г., тъй като същата определя различни размери на земята с оглед различните култури, за отглеждането на които се използва.

На пето място по отношение на посочените критерии за недопустимост по чл. 47 ал. 2 т. 4 ЗПЗП и чл. 2 ал. 2 от Наредба № 2 от 21.02.2011г., настоящият състав намира, че не са събрани и представени доказателства, които да потвърждават констатацията на административния орган за заявени площи в по – голям размер от реално използваните от него по изложените. В тази връзка и тук е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а именно нарушения на чл. 35 и чл. 36 АПК – оспореното писмо е издадено без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и без служебно да са събрани относимите към спора доказателства. Оспореното писмо е издадено и в противоречие със събраните служебно доказателства, а именно от извършената проверка на

място се установява, че за повечето посочени в писмото имоти при извършената дистанционна проверка на място не е установена недопустима площ.

На последно място основателно е възражението на жалбоподателя и по отношение на удържаната сума в размер на 18 954,50 лв. по таблица № 2 в самия край на писмото. Видно от пояснение под таблицата „Удържана сума” отразява приспаднати от оторизираната субсидия суми, в резултат на санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден АУПДВ или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФ „Земеделие”. В тази си част оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, поради липса на мотиви и допуснато съществено нарушение на административно производствените правила. Видно от писмото в него не е посочено нито фактическото нито правното основание за удържане на посочената сума. По делото нито се твърди, нито са представени доказателства за това, че същата е приспадната от оторизирана сума в резултат на санкции от предишни периоди, нито пък се твърди, че е недължимо оторизирана сума, за която е издаде АУПДВ. Действително в жалбата жалбоподателят посочва, че има съставен АУПДВ, но по делото не са представени доказателства той да е влезнал в сила. Това е в тежест на установяване на административния орган. Въз основа на посоченото съдът отново е поставен в позицията да гадае въз основа на какви обстоятелства и на какво основание е удържана посочената по – горе сума.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, процесното Уведомително писмо, в оспорените му части, е незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за извършване на необходимите проверки, събиране и изясняване на относимите факти и доказателства и за издаване на нов акт, съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона дадени в това решение.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Направеното възражение за прекомерност на уговореното адвокатско възнаграждение е неоснователно, тъй като договореното такова е малко над тройния размер на минималното адвокатско възнаграждение за защита по административни дела, определен съгласно Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Второ отделение, 37^{ми} с-в

РЕШИ

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02–200-2600/5547 от 02.10.2011г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, В ЧАСТТА с която на [фирма] е отказано финансово подпомагане за кампания 2010г. в размер на 10 158,96 лева по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) и в размер на 3474,72 лева по Схемите за национални доплащания (СНДП), както и В ЧАСТТА, с

която е удържана сума в размер на 18 954,50 лева.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ за ново произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение в срок от 1 (един) месец от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие, представляван от изпълнителния директор, с адрес – 1618 С., [улица], да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. М., със седалище в [населено място], общ. С., сума в размер на 800 (осемстотин) лева – разноски по адм. дело №3359/2012г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Петкова

Боряна